

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεάν
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὠραίας Βερετίας.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν σφάλλουσι τόσο ποθοῦντες τὴν
πρόδοσιν αὐτῶν ὅσον κρίνοντες τί ἐστὶν πρόδος καὶ ὁ-
ποία ἡ ὁρὴ αὐτῆς μέθοδος. Φιλοδοξία ἔχουσα συνεί-
δησιν ἐν αὐτῇ ἐστὶν πάντοτε ὡς φιλόπονος καὶ πι-
στὸς μηχανικός, ἥτις κατασκευάζει τὴν ὁδὸν, μεταξύ
ἑαυτῆς καὶ τῆς ὑψίτης ἐπιτυχίας, διὰ τῆς πιστοτέ-
ρας καὶ λεπτοτέρας ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ἡ
ἐλευθερία νὰ προβῶμεν ἀνωτέρω ἢ ὅσον εἴμεθα διδεται
μόνον ὅταν ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβαλλό-
μενον ἡμῖν. Ὁ ἄνθρωπος ἀποδεικνύει ἑαυτὸν ἱκανὸν
νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον ὅταν φανῆ πιστὸς ἔνθα νῦν εὐρί-
σκεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ πράττον καλῶς ἐν τῇ ἐνε-
στάσει αὐτοῦ θέσει, διότι ποθεῖ νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον,
δὲν εἶναι κατάλληλος οὔτε νὰ μὲνῃ ἔνθα ἐστὶ· εἶναι
ἤδη ἱκανῶς ὑψηλὰ, καὶ πρέπει νὰ τεθῆ χαμηλότερα.

Θεωρήσατε τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς φιλοδοξίας ὁ-
ποῖον τι ἐστὶ. Λάβετε τοὺς τέσσαρας μεγίστους δεσπό-
τας τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅταν καθυπέταξε
ποσοῦτον τὰ ἔθνη ὥστε ἔλαβε διότι δὲν ὑπῆρχον πλεί-
ονα νὰ κατακτήσῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροπόλησε μίαν πό-
λιν, καὶ ἀπέθανεν ἐν σκηνῇ ἀκολασίας. Ὁ Ἀντίστας
ὅστις ἐπλήρωσε τρία κοιλὰ διὰ χρυσῶν δακτυλίων τὰ
ὅποια συνήγαγεν ἀπὸ τοὺς φονευθέντας εὐγενεῖς, ἀπέ-
θανεν ἐπὶ τέλους διὰ δηλητηρίου ὅπερ ἔλαβε διὰ τῆς
ἰδίας τοῦ χειρὸς, ἀκλαυστος καὶ ἀγνωστος, ἐν ξενί-
γῃ. Ὁ Καῖσαρ κατακτῆσας 800 πόλεις, καὶ βάψας τὰ
ἐνδύματα αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματος ἐνὸς ἑκατομμυρίου
ἐχθρῶν του, ἐμαχαιρώθη ὑπὸ τῶν καλλιτέρων φίλων
του, ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἔνθα ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τοῦ με-
γίστου θριάμβου του. Ὁ Ναπολεὼν ἀφοῦ ἐγένετο ἡ μά-
στις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ ὀλετῆρ τῆς πατρίδος του, ἀ-
πέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἠττημένος καὶ αἰχμαλώτος. Οὐ-
τω λοιπὸν ἀῆ ἐλπίς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῆ
(Παροιμ. ι', 28).

Κατὰ τὴν στέφιν τοῦ Πάπα, ὁ τελετάρχης φέρε
ἀνημμένην λαμπάδα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, καὶ κάλα-
μον, ἐφ' οὗ δρᾶξ λίνου εἶναι ἐντεθειμένη, διὰ τῆς ἐ-
τέρας. Τὸ λίνον ἀνάπτεται ἐπὶ στιγμὴν ἀναφλέγεται,
καὶ εἴτα σβέννεται ἢ δὲ λεπτὴ τέφρα πίπτει ἐπὶ τῶν
ποδῶν τοῦ πομφίφκτος, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ψάλλουσιν «Pa-
ter Sanctus sic transit gloria mundi»—«Ἄγιε πά-
τερ οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἡ ἐγκόσμιος.»

ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΠΤΥΣΕΩΣ

[Ἰὰ Ι. Π. ΗΥΡΑΛ]

Ἐὰν αἵφνης πτύσῃ τις αἷμα, ἐξετασθήτω ἐν πρώ-
τοις μήπως προέρχεται ἐξ αἰμορραγίας τῶν ὀπισθίων
τῆς κοιλότητος τῆς ρίνος. Τοῦτο κατάδηλον γίνεται
ὅταν θεωρηθῆ ὁ φάρυγξ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται αἷ-
μα· καὶ ὅταν φυσήσῃ τις σφοδρὰ τὴν ρίνα, καὶ μετὰ
τῆς βλένης ἐξαχθῆ αἷμα ἐπὶ τοῦ ρινομάκτρον. Ἡ τοι-
αύτη αἰμόπτυσις οὐδόλως ἐστὶν ἀξία προσοχῆς.

Ἐὰν ὅμως τοιαῦτα φαινόμενα μὴ παρίστανται, ἡ αἰ-
μόπτυσις προέρχεται ἐκ τοῦ πνεύμονος. Ἐν τοιαύτῃ
περίπτώσει τρεῖς ἀρχικὰ αἷτια προκαλοῦσι ταύτην, ἡ
μετάστασις, ἡ συμφόρησις, καὶ ἡ φθίσις.

Ἡ μὲν μετάστασις προέρχεται ὅταν αἵφνης κατα-
παύσῃ συνήθης αἰμορραγία ἄλλου ὄργανου τοῦ σώμα-
τος. Οὕτως ἐνίοτε ἐπισυμβαίνει αἰμόπτυσις ἐξ ἐπισχέ-
σεως περιοδικῆς αἰμορραγίας, τῶν αἰμορροϊδῶν, καὶ
πάσης ἄλλης συνήθους αἰμορραγίας.

Ἡ δὲ συμφόρησις γίνεται ἐκ σφοδρῶν ἀναπνοῶν, ὡς
συμβαίνει ὅτε τις τρέχῃ πολὺ, ἐκ φωνασκίας, ἐκ σφο-
δρᾶς φωνήσεως, ἐκ μεγάλης χρήσεως πνευστικῶν μου-
σικῶν ὄργανων, ἐξ εἰσπνοῆς ἀτμῶν δρυμῶν, κτλ.

Κατ' αἰμορραγίας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ αἰμό-
πτυσις οὐδὲν διαταρακτικὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς παρέχει.

Πρὸς θεραπείαν θέτον τὸν πάσχοντα καθεζόμενον
ἐν καθαρῷ ἀέρι δροσερῷ καὶ οὐχὶ θερμῷ, χαλάρωσον
τὰ συσφιγγόντα τὸν θώρακα ἐνδύματα, ἀπηγόρευσον

τὸ κινεῖσθαι καὶ τὸ ὀμιλεῖν, καὶ ὄσων πίνειν λεμονάδας, καὶ τρώγειν ψυχρὸν καὶ εὐπεπτον φαγητόν. Πρὸς δὲ ριζικὴν θεραπείαν εἰ μὲν ἡ αἰμόπτυσις πρῶτον ἐρχεται ἐξ ἐπισχέσεως αἰμορροΐδων, ἐπίθετον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἕδρας, σιναπισμούς ἐπὶ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν, γενέσθωσαν θερμὰ ποδόλουτρα μετὰ λειοτετριμμένου συνάπεος σπόρου. Εἰ δὲ προσέρχεται ἐξ ἐπισχέσεως περιαιχμῆς αἰμορροΐδας πύθισον φλεβοτομίαν μικρὰν ἐπὶ τοῦ ποδός, ἢ ποδάλουτρον, ἐπίθετον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἐντὸς τῶν ποδῶν χώρας, ἢ ἐπίθετον σιναπισμούς ἢ ξηρὰς σικυὰς ἀμφοτέρω τούτων ποιητέον καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ πηγάνου ληφθὲν καθ' ἑκάστην ἀνά δύο ἢ τρία στάγματα καταπαύει τὴν αἰμόπτυσιν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλὰ σκευασία φαρμακευτικά· ἀλλὰ αὐταὶ δέδοται τοῖς ἰατροῖς.

Ἐάν ὅμως ἡ αἰμόπτυσις προέρχεται ἐξ ὀργανικῆς παθῆσεως τῶν πνευμόνων ἔνεκεν φυματώσεως, ἢ τοῦ ἰατροῦ ἐνδελειχῆς ἐπίσκεψις εἶνε ἀναπόφευκτος ὡς τάχιστα.

AKTIE ΦΩΤΟΣ *

Γνωρίζετε τὴν μικρὰν Ῥαχήλ, μοι ἔλεγε ῥάπτριά τις, καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς; ὁ πατὴρ τῆς ἦτο ἄνθρωπος ὠμότατος, φερόμενος ἀείποτε σκληρῶς πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, αὐστηρῶς πρὸς τὰ τέκνα του, ψυχρῶς, εἰ καὶ εὐγενῶς, πρὸς τοὺς ξένους, ὁ δυστυχῆς! διότι ἦτο καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν του οἰκογένειαν συγσταλμένος.

Διορθωτῆς τυπογραφικῶν σφαλμάτων ἐραίνετο ἀείποτε ἔχων ἐν βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἕτερον ἡμιεξέχον τοῦ Πηλακίου του καὶ τρίτον ἀνοικτὸν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἀναγινώσκων, ὡσάκις μετέβαινε ἢ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς ἐργασίας του, ὥστε πᾶς ὁ βλέπων αὐτὸν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ: Ἴδού ἄνθρωπος πολυσπούδαστος! Ἴδού εἰς σοφός!

Τοῦτο ἤρρεσκεν αὐτῷ ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ τὰ ἐγκυφαλικά αὐτοῦ νεῦρα ὑπὸ τῆς συντάκου προσοχῆς τοσοῦτον ἦσαν ἠρεθισμένα ὥστε καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐνόητε κακῶς διατίθετο, φοβερός καὶ εἰς τὰ τέκνα του αὐτὰ ἀποκαθιστάμενος. Ἡ παρ' ἄλλης οἰκογενείας χαρὰς πρόξενος γινομένη τοῦ οἰκογενειάρχου ἐπάνοδος, τῷ μου πρόξενος ἐγένετο παρὰ τῆ ἰδικῆ του. Εἰς τὸν ἦχον τῶν βημάτων του τὰ μὲν μεγαλείτερα τῶν τέκνων του ἐσκυθρόπαζον, βροχὴν ἐπιπλήξων ἀναμένοντα, τὰ δὲ μικρότερα ἐκρύπτατο ἢ ἐκλαυθμύριζον ἀναμένοντα τὴν ἐκρήξιν τῆς ὀργῆς τοῦ πατρὸς των.

Ἐν μόνον ἐκ τῶν τέκνων του, ἡ μικρὰ Ῥαχήλ, δὲν ἐφοβεῖτο αὐτὸν, τρέχουσα δὲ εἰς προὔπαντήσιν του ἐλάμβανε τὰς χεῖρας του καὶ ἐπὶ τὰ ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιβάλλουσα αὐτὸν διὰ τῶν μικρῶν βραχιόνων τῆς.

* Τῆ διεύθυνσις τῆς Ἀθηνῶν.—Τὴν ἀνωτέρω μετάφρασιν γλαφυρῶς ὑπὸ ἀβραῆ νεάνιδος γενομένην ἀποπέμνω ὑμῖν, λυπούμενος γὰρ ἡ μετριοπροσῆχη τῆς μεταφραστῆρας δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ γνωστοποιήσω τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ σχολείου ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ ἤδησεν ἐπὶ τῶν γονάτων του καὶ θύσασα τὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς μεταξὺ τῶν χειρῶν του εἶπεν αὐτῷ διὰ τῆς ἡδαιας καὶ λυγρῆς φωνῆς τῆς.

— Πάτερ μου, προσεύχεσαι ἐνίοτε;

Τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς τῆς συνωφροῦθη. Ἐκυψα, διηγεῖτο ἡ ῥάπτρια, τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ τοῦ ραψίματος μου καὶ ἡ καρδία μου ἐπαλλε σφοδρῶς, διότι ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶχεν ὅλας ἄλλας ιδέας, καθ' ὅσον τὰ βιβλία, ἀ ἀνεγίνωσκεν ἀπεμάκρυνον αὐτὸν τῆς ἀληθείας, ἢ δὲ θρησκεία δὲν ἦτο καθ' αὐτὸν ἢ μῦθος.

Πτοηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ παιδίου δὲν ἀπήντησεν ἀμέσως, δι' ὃ ἡ μικρὰ Ῥαχήλ θωπεύουσα αὐτὸν ἠρώτησε πάλιν:

— Δέγε λοιπὸν, παπαῖ μου, δὲν προσεύχεσαι;

— Καὶ εἰς ποῖον θέλεις νὰ προσευχηθῶ; ἠρώτησε τέλος σύνοφρος ἐκεῖνος.

— Εἰς τὸν Θεόν! ἀπήντησε μετ' ἐμπαύσεως ἡ Ῥαχήλ. Δὲν γνωρίζεις τὸ ὠραῖον τετράστοιχον

Πάτερ, Σὺ τοῦ πατρὸς μου λατρεῖς,
Ἐν ὃ κόσμος μὲ σέβας ὕμνεῖ,
θεῖον ὄνομα, ἐν ἱεράσῃ ἑδραῖ
πάντοτ' ἢ μήτηρ μου Σὺ προσφωνεῖ.

Τὸν λατρεύεις σὺ, καλέ μου παπαῖ; Μὰ εἰπέ μου παρακαλεῖς ἐνίοτε τὸν Θεόν;

— Ποῖος ἠξέυρει ἐάν ὑπάρχη Θεός;

— Πᾶς δὲν τὸ ἠξέυρει τοῦτο σὺ, καλέ μου παπαῖ; ἀπήντησε μετ' ἀρελοῦς ζωηρότητος ἡ Ῥαχήλ.

Ὁ πατὴρ ἦτο ἔτοιμος ν' ἀπαντήσῃ. Ἐν ἀμφίβολῳ ΟΧΙ περιεπλανᾶτο ἐπὶ τῶν χειλῶν του, ὅτε ἡ μικρὰ ἐπανάλαβεν.

— Ἄ! Παπαῖ, ὠφεῖλεις νὰ προσεύχησαι. Μάλιστα! ἔχεις καθῆκον νὰ προσεύχησαι διότι ὑπάρχει εἰς Θεός.

Βλέμμα ἐκπλήξεως ἀπεριόρατον ἠκόντισεν ἐκεῖνος πρὸς τὴν μικρὰν του θυγατέρα· ἠγέρθη, ἔθεσε τὴν μικρὰν κατὰ γῆς καὶ ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς θερυδὸν παρατεταμένον φίλημα ἀνεχώρησε μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς.

Ἡ σύζυγός του ἔκλαιεν· οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπληροῦντο δακρῶν ἢ μικρὰ ἔβλεπεν ἡμᾶς μετ' ἐκπλήξεως ἔλαβον τὰς χεῖρας τῆς πνιγομένη ὑπὸ λυγμῶν καὶ εἶπον αὐτῆ.

— Πρέπει πάντοτε, μικρὲ μου ἄγγελε, νὰ προσεύχησαι εἰς τὸν Θεόν διὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου.

Ἐπαραύτα ἡ μικρὰ ἐγονυπέτησε πρὸ τῆς μητρός τῆς καὶ σταυρώσασα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς προσυχῆθη χαμηλῇ τῇ φωνῇ ἐν βαθυτάτῃ πάντων καταπνύξει προσευχὴν μικρὰν, ἣν ἐμάνθανεν ἐν τῷ σχολείῳ.

Δὲν γνωρίζω ἐάν ὁ πατὴρ τῆς ἤκουσέ ποτε τὴν προσευχὴν ἐκείνην· γνωρίζω ὅμως ὅτι οἱ τελευταῖοι ἐκεῖνης λόγῳ ἔχεις καθῆκον νὰ προσεύχησαι διότι ὑπάρχει εἰς Θεός, ἐνεποίησαν αὐτῷ βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ἐνεχαράχθεισαν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀνεξάλειπτοι,